

Waar hebben we dat verhaal nog gehoord?

Donald Samyn, Aquatropica Kortrijk

Ik kan begrijpen dat de huidige crisis voor de goede huisvaders en huismoeders moeilijk te begrijpen valt. Je koopt nu eenmaal maar een nieuwe tv als de oude versleten is en als er voldoende euro's op je spaarboekje staan.

Dat er ook andere trucjes zijn om zonder spaarboekje te kopen heeft Rosalie uitprobeerde, want haar man kent "iets van economie". Mijn verhaal is waar gebeurd en jammer genoeg gebeurt het nog elke dag.

Rosalie heeft een aquariumzaak en ze beseftte begin 2011 dat haar winkel minder omzet draaide omdat veel van haar klanten één na één werkloos werden. Om het tij te keren, bedacht haar man een marketingplan!

Alle klanten kunnen in haar winkel vissen kopen en op een later tijdstip betalen. Rosalie houdt goed bij wie wat nog moet betalen (en geeft dus

m.a.w. aan elke klant een lening). Het hele dorp krijgt weet van Rosalie's nu-vissen-kopen-en-later-betalen strategie. Dat noemen ze "marketingstrategie" en haar winkel krijgt meer en meer klanten.

Uitstel van betaling

Door haar klanten uitstel van betaling te geven, ondervindt Rosalie helemaal geen weerstand wanneer ze stelselmatig de prijzen van de aquariumvissen verhoogt. Gevolg: op papier nemen Rosalie's inkomsten steeds grotere proporties aan. Ze kan heel vlot geld lenen om nieuwe vissen in te kopen, want haar lokale en dynamische bankdirecteur beschouwt de schulden die de aqua-

rianen bij Rosalie maken, als waardevolle toekomstige activa en verhoogt het bedrag dat Rosalie zelf mag lenen. Hij vindt dat een terechte beslissing aangezien hij de schulden van Rosalie's werkloze klanten als onderpand heeft.

Op het hoofdkantoor van de bank (vermoedelijk Dexia) streven ze naar winstmaximalisatie en besluiten ze om Rosalie's schulden om te zetten in "aqua-obligaties". Deze obligaties worden vervolgens netjes gebundeld en op de internationale obligatiemarkten verhandeld.

Investeerders in obligatiefondsen snappen niet echt dat deze aquarium-obligaties (die aan hen verkocht worden als "AA gewaarborgde obligaties") eigenlijk schulden zijn van werkloze klanten en de AA gewaarborgde obligaties worden dan ook vlot verhandeld. Het gaat zelfs zó goed, dat deze aqua-obligaties op de obligatiemarkt als bestverkochte genoteerd staan en de prijzen swingen dan ook de pan uit!

Hoewel de prijzen van de aqua-obligaties nog steeds enorm aan het stijgen zijn, besluit Rosalie's lokale bankdirecteur op een zekere dag dat de tijd voor Rosalie gekomen is om haar schulden terug te betalen. Hij belt naar Rosalie en zij brengt op haar beurt haar klanten op de hoogte.

Uiteraard kunnen zij als werklozen hun schulden niet terugbetalen, waardoor Rosalie zelf haar eigen lening niet kan terugbetalen. De aquariumwinkel gaat failliet en Rosalie ontslaat haar twee helpers.

En dan denk je: hier einde verhaal zeker?

Neen, zeker niet

In een mum van tijd kelderen de prijzen van de aqua-obligaties met 80 procent, waardoor de liquiditeit van de bank compleet in elkaar stort en de bank geen nieuwe leningen meer kan toestaan aan nieuwe starters en aan haar cliënten. Daardoor valt de economische activiteit in het dorp compleet stil.

Rosalie's leveranciers hadden haar talloze keren uitstel van betaling gegeven en hadden, toen alles nog stijgende was, zelfs het geld van hun bedrijfspensioenfonds geïnvesteerd in aqua-obligaties.

Het gevolg van de gebeurtenissen is dat Rosalie's schuld niet meer afbetaald wordt en dat de bank die schuld dus moet afschrijven. Bovendien is het geld uit hun pensioenfonds plots met 50 percent gedaald, aangezien de aqua-obligaties gecrasht zijn.

Gevolg: De grootste Belgische groothandelaar in aquariumproducten gaat net niet failliet en wordt overgenomen door een Franse concurrent. De nieuwe overnemer sluit korte tijd nadien enkele lokale aquariumfabriekjes (filterbouw, droogvoer en verwarmingselementen), 150 werknemers worden ontslagen en alles wat nog waardevol is binnen die fabriekjes krijgt een nieuwe naam en wordt naar Frankrijk gedraineerd). Toevallig is ook een Dexiapoot in Frankrijk zeker?

Maar gelukkig is daar de overheid!

Zij graait met veel plezier in haar diepe zakken en redt, dankzij een infusie van honderden miljoenen euro's zonder dat daar ook maar enige voorwaarde aan gekoppeld wordt, de bank in nood, de beurshuizen en hun respectievelijke topmanagers. De schuldige bankmanagers en zij die alles lieten begaan zijn vrijgesteld van alle fouten. Een grote verzamelaar van haantjes is er alleen maar nog iets dikker van geworden en schreef er zelfs een dik boek over ...

Het geld van deze reddingsoperatie wordt betaald met nieuwe belastingen, op te hoesten door de werkende bevolking, door de zelfstandigen en door de aquariumliefhebbers die nooit één voet in Rosalie's winkel hebben gezet ...

Snap je de titel en de economische crisis nu een beetje?

Mijn verhaal berust op de hebzucht van de banken die zich verrijken met andermans geld en alleen maar zoeken hoe ze nog rijker kunnen worden door anderen te verarmen.

Eventuele gelijkenissen of namen van personen, winkels of banken zijn louter toevallig hoor!